

вулиці. Іллокутивна сила визначеного превентивного мовленнєвого акту виявляється у висловленні запобігання подібної поведінки та дій, до яких призводить пияцтво.

Проаналізуємо ще один приклад, де використовуються директивні мовленнєві акти:

(8) *LOVE YOUR BODY. LOVE YOUR BABY. DON'T DRINK WHILE PREGNANT* [10].

У наведеному прикладі дискурсу соціальної реклами США спостерігаємо застосування реквеситивів (*LOVE YOUR BODY. LOVE YOUR BABY*) і прохібітиву (*DON'T DRINK WHILE PREGNANT*). Оскільки зазначене рекламне повідомлення адресовано вагітним жінкам, про що свідчить не тільки його вербальна (прохібітив, який містить лексичну одиницю *PREGNANT*), але й візуальна складова, цілком зрозумілим видаються особливості його композиційної побудови: використання реквеситивних мовленнєвих актів на початку рекламного повідомлення, за допомогою яких його автор звертається до жінок із проханням любити та власне берегти себе та свою дитину, і, як наслідок, застерігає їх від пияцтва, застосовуючи задля цього прохібітивний мовленнєвий акт.

Аналіз фактичного матеріалу доводить, що реквеситивні мовленнєві акти досить часто використовуються в дискурсі екореклами США. Це пояснюється однією із прагматичних цілей її створення, що полягає у формуванні екологічно корисних моделей поведінки американців. Про це свідчать приклади:

(9) *KEEP OUR RIVERS FLOWING* [9].

(10) *BE A HERO. SAVE WATER* [9].

Таким чином, директивні акти, що знаходять своє застосування в дискурсі соціальної реклами США, представлені, насамперед, реквеситивними мовленнєвими актами, що апелюють до різних верств населення, та є рекомендаціями, проханнями, порадами, закликами щодо необхідності здійснення дій по припиненню шкідливих звичок, необхідністю слідкувати за дітьми, повідомляти про випадки цькування та інш. Поряд із реквеситивами в дискурсі соціальної реклами США застосовуються також превентивні мовленнєві акти, іллокутивна мета яких виявляється в спонуканні до дій по запобігання потенційно небезпечної та небажаної поведінки громадян країни. Використання вказаних мовленнєвих актів пояснюється однією із прагматичних цілей створення дискурсу соціальної реклами США, що полягає у активізації дій громадян країни по вирішенню соціальних проблем та, як наслідок, формуванні корисних моделей їх поведінки.

Література:

1. Глаголев В. С. Психология американцев: базовые факторы и динамика тенденций // Вестник ВГУ. Гуманитарные науки. Серия 1. – 1999. – № 2. – С. 75–93.
2. Дедюхин А. А. Модели организации вербальной и визуальной информации в тексте рекламы (на материале английских и русских текстов рекламы автомобилей): автореф. дисс. ... канд. филол. наук: спец. 10.02.19 «Теория языка» / А. А. Дедюхин. – Краснодар, 2006. – 25 с.
3. Дмитренко О. Л. Директивні мовленнєві акти в публіцистичному дискурсі: автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.01 / Ольга Леонідівна Дмитренко. – К., 2009. – 19 с.
4. Клешина Ю. С. Превентив: семантика и способы выражения: автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.01 / Юлия Сергеевна Клешина. – М., 2003. – 21 с.
5. Почепцов Г. Г. Прагматические типы предложений / И. П. Иванова, В. В. Бурлакова, Г. Г. Почепцов // Теоретическая грамматика современного английского языка: Учебник. – М.: Высш. школа, 1981. – С. 271–278
6. Сильвестров Ю. В. Семантико-стилистичні та прагматичні особливості російського рекламного тексту: автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.02 «Російська мова» / Ю. В. Сильвестров – К., 1996. – 25 с.
7. Храковский В. С. Семантика и типология императива: Русский императив / В. С. Храковский, А. П. Володин. – Л.: Наука, Ленингр. отд., 1986. – 137 с.
8. Штерн І. Б. Вибрані топіки та лексикон сучасної лінгвістики. Енциклопедичний словник для фахівців з теорет. гуманіт. дисциплін та гуманіт. інформатики / Ірен Борисівна Штерн. – К.: «АртЕк», 1998. – 336 с.
9. Beck U. Risk Society: Towards a New Modernity / U. Beck. – L.: Sage, 1992. – 195 p.
10. Crosby R. Health Behavior Theory For Public Health: Principles, Foundations, and Applications / R. Crosby. – N. Y.: Mc Graw-Hill Inc., 2011. – 212 p.
11. Kelman H. Interests, relationships, identities: Three central issues for individuals and groups in negotiating their social environment / H. Kelman // Annual Review of Psychology / ed. by S. T. Fiske, A. E. Kazdin, D. L. Schacter. – Palo Alto, CA: Annual Reviews. – Vol. 57. – P. 5–26.

УДК 811.111'36 (045)

А. В. Жуковська,

Київський національний лінгвістичний університет, м. Київ

ФАСЦИНАТИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДОТИКУ В НОМІНАТИВНОМУ ПРОСТОРІ СУЧАСНОЇ АНГЛОМОВНОЇ ХУДОЖНЬОЇ ПРОЗИ

Стаття присвячена дослідженню фасцинативної природи номінацій дотику в сучасному англомовному художньому дискурсі. У роботі розглянуто сутність поняття фасцинації у рамках комунікативного процесу, зроблено спробу окреслити фасцинативну природу невербального компоненту комунікації «дотик» та дослідити характер номінативних засобів на позначення його фасцинативного значення.

Ключові слова: фасцинація, фасцинативне значення, номінації дотику, тактильна поведінка персонажа

FASCINATIVE NATURE OF TOUCH NOMINATIONS IN MODERN ENGLISH FICTION

The article deals with the study of fascinative nature of touch nominations in modern English fiction. It focuses on the essence of fascination and its functions in communication. It also studies the set of touch denominations with fascinative meaning in modern English discourse. Both information and fascination are fundamental for communication, the functions of the latter being aimed at its facilitation. Touch fascination is largely predetermined by the complex and direct nature of the tactile channel of communication. Tactile signs are considered to be one of the most fascinative. The analysis of the discourse fragments from the sources of illustration allowed us to conclude that by means of touch fascination the speaker manages to attract the recipient's attention, establish the contact, intensify his words, and provoke positive feelings thus creating comfortable conditions in different stages of communication. In modern English fiction touch fascination is represented in the set of denominations with fascinative meaning. Verbs and verbal constructions with fascinative meaning, fascinative adverbs and

adjectives, as well as a sequence of several intensifiers can be used to reflect the fascinating nature of the character's haptic behaviour.

Key words: *fascination, fascinating meaning, touch nominations, character's haptic behaviour.*

ФАСЦИНАТИВНЫЙ ПОТЕНЦИАЛ ПРИКОСНОВЕНИЯ В НОМИНАТИВНОМ ПРОСТРАНСТВЕ СОВРЕМЕННОЙ АНГЛОЯЗЫЧНОЙ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ПРОЗЫ

Статья посвящена изучению фасцинативного потенциала номинаций прикосновения в современном англоязычном художественном дискурсе. В работе рассмотрена сущность понятия фасцинации в коммуникативном процессе, сделана попытка обозначить фасцинативный характер невербального компонента коммуникации «прикосновение», а также исследовать номинативные средства выражения его фасцинативного значения.

Ключевые слова: *фасцинация, фасцинативное значение, номинации прикосновения, тактильное поведение персонажа.*

Створення комфортних, сприятливих умов спілкування – одне з найголовніших завдань успішного мовця, який прагне максимально ефективного сприйняття інформації слухачем. У цьому руслі варто згадати про теорію фасцинації, засновником якої вважається Ю. Кнорозов. Високу наукову оцінку цій теорії надає один із сучасних дослідників феномену фасцинації В. М. Соковнин, відзначаючи її фундаментальний характер: фасцинативні процеси, що існують в комунікації, спрямовані на оптимізацію передачі повідомлення, а фасцинація разом із інформацією закладають основу комунікативних процесів. Відтак, фасцинація визначається як такий вплив сигналу, що викликає увагу, хвилювання, захопленість, при цьому у її межах знаходиться різномірний спектр явищ: від природних (наприклад, блискавка) до цілеспрямованих проявів людської поведінки (наприклад, зваблювання) [4]. За Ю. А. Шрейдером, сутність фасцинації полягає у створенні в адресата певного настрою, установки на взаєморозуміння. Проводячи радіотехнічні аналогії, учений визначає цей феномен як «позивні», що містяться у повідомленні та змушують адресата налаштуватися на його прийом. У створенні фасцинації (як і контрфасцинації – тобто, протистояння фасцинативному впливу) може брати участь будь-який рівень тексту. Так, фасцинація може бути пов'язана із тематикою тексту, лексико-семантичними прийомами і засобами, синтаксичними та фонетичними особливостями, характером шрифту тощо [5, с. 61–63]. Окрім цього, у лінгвістичному вимірі феномен фасцинації трактується як такий, що слугує встановленню та підтримці комунікативного контакту, налаштуванню на партнера, нейтралізації небажання вступати у контакт шляхом залучення відповідних активних вербальних та невербальних дій [3, с. 18–19].

Л. В. Козяревич, досліджуючи лінгвістичний аспект фасцинації у його вербальних та невербальних проявах, зазначає, що будь-які засоби такесики і проксеміки належать до системи її елементів [3, с. 59]. Тактильні сигнали – є одними із найбільш фасцинативних сигналів комунікації: від них неможливо ухилитися, відмахнутися чи забути [4, с. 176]. Можливість виокремлення фасцинативного дотику, що виступає ефективним елементом комунікації, сила експресії та виразності якого визначає силу його фасцинації забезпечується тим, що дотик стає засобом впливу, привертаючи увагу, викликаючи прихильність, зваблюючи, заворожуючи. **Мета** статті полягає у вивченні фасцинативної природи дотику в номінативному просторі сучасного англійського художнього дискурсу. Відповідно, **об'єктом** дослідження є номінативні засоби на позначення дотику, а **предметом** – специфіка реалізації фасцинативного потенціалу тактильної поведінки персонажа за допомогою досліджуваних номінацій. **Матеріалом** для дослідження слугують дискурсивні фрагменти, відібрані із низки художніх творів англійських авторів кінця ХХ – початку ХХІ століть.

Встановлення контакту впливає на увесь хід спілкування [3, с. 18]. Комунікативний успіх часто залежить від застосованих комунікативних прийомів вже на ініціальних стадіях спілкування. Наприклад, те, яким чином та за яких умов проходить ритуал привітання може визначити подальший хід комунікації. Характер тактильних контактів (рукогостискання, обійми, поцілунки тощо), що використовуються у привітанні може сприяти встановленню фасцинативного контакту, справляючи приємне враження на реципієнта, налаштовуючи його на подальший контакт, що ілюструє наступний приклад: «Dear boy,» *he shakes Luke's hand warmly.* «How are you?» [9, с. 21]. Для опису тактильного контакту у формі рукогостискання використовується прислівник із фасцинативним значенням *warmly*. Таким чином демонструється прихильне ставлення персонажа до знайомого, позитивна налаштованість на спілкування із ним, що виступає стимулом до подальшого успішного діалогу. У наступному фрагменті художнього дискурсу фасцинативний потенціал дотику проявляється у його здатності разом із вербальними засобами впливу сприяти нейтралізації небажання партнера вступати у комунікативну взаємодію: «Just leave me alone, OK? It isn't your concern.» «Yes it is.» *I took his arm.* «Damien, I thought we were friends.» «That what I thought about Joel,» said Damien sullenly [8, с. 292].

Аналіз емпіричного матеріалу засвідчив, що у художньому дискурсі доволі часто використовуються номінації на позначення тактильних дій персонажів, за допомогою яких відбувається реалізація комунікативного наміру підсилити сказане, наголосити на його правдивості та важливості. Супроводжуючи вербальне повідомлення тактильно дією, адресант захоплює увагу свого партнера, тим самим отримуючи можливість як підтвердити серйозність своїх слів, надати їм переконливості, так і упевнитись у тому, що його повідомлення дійсно досягло свого адресата. Отже, дотик з одного боку керує увагою партнера по комунікації, а з іншого – є засобом інтенсифікації сказаного, що, на нашу думку, є ще одним проявом його фасцинативності: Surprising him, she *placed a hand on his arm, her grasp firm and yet urgent to make sure he heard her.* «I'm not saying I agree with what you're doing; what you do with your money is your business. But the rest? With the detectives? You've got to stop. You've got to promise me you'll do that, okay?» Не *could feel the heat radiating from her touch.* «All right,» he said finally. «I promise I won't do it again» [15, с. 115–116].

Фасцинативний дотик чи не найбільше розкриває свій потенціал у дискурсі таких міжособистісних стосунків як флірт, залицяння, спокушання. Відомо, що залицяння структурно складається з декількох етапів: стадії привернення уваги, стадії очікування відповіді, стадії розмови, і нарешті тактильної стадії або фази дотику [1]. Бажання торкнутися партнера виникає набагато раніше аніж стає можливою його реалізація з огляду на існуючі в суспільстві соціальні норми. Уміння вчасно використати тактильні засоби встановлення міжособистісних стосунків або ж навпаки уникнути тактильного контакту великою мірою визначає успіх у досягненні поставлених цілей, що чітко усвідомлює успішний соціально-компетентний комунікант: *He'd wanted to reach for her hands, but held himself back.* It was too soon, they didn't know each other anymore, so why did it feel as though they still did? [10, с. 54].

Фасцинація – це мистецтво гри, спрямованої на привернення уваги. Уміле володіння інструментами фасцинації дозволяє комуніканту створити вражаючий контакт із партнером [3, с. 66]. У процесі залицяння, коли бажання привернути увагу, виявити симпатію і цим самим викликати відповідну емоцію у співрозмовника посилюється, комуніканти вдаються до більш експліцитної, неприхованої інтенсифікації своїх емоційних переживань [3, с. 46]. Дотик, у свою чергу, надає

відчуття близькості. Тактильні невербальні знаки належать до найменш двозначних та сприймаються мозком як найбільш достовірні та справжні [1]. У процесі залицання знаковим у багатьох відношеннях стає перший дотик. Зазвичай, партнери намагаються надати першому дотику скоріше відтінку невимушеності, ненавмисності та випадковості, аніж серйозності: *Goodness, it was warm in here. If she pretended to sway a bit in the heat she could brush her bare arm against Jake's woolly-jumpered one. Juvenile but exciting* [11, с. 65].

Тактильна модальність з огляду на комплексність її природи «відповідає» за широкий спектр відчуттів: болевих, термічних, механічних, тиску та вібрації [2, с. 407]. Таким чином, тактильний досвід відзначається своєю різноманітністю, що, безумовно, впливає на його фасцинативний характер. Чаруючий потенціал дотику виявляється у його хвилюючій силі, здатності викликати у реципієнта широку гаму почуттів та відчуттів, впливаючи на його свідомість, змінюючи відчуття часу та реальності: *He stroked the back of my hand underwater for what seemed like ages but it was probably no more than a few seconds, and I was annoyed to feel a familiar stirring within* [13, с. 143].

Дотик, що стає ефективним інструментом прояву симпатії та отримання відповідної емоції, є одним з найбільш експліцитних та відвертих засобів повідомити про свої романтичні почуття та наміри. До речі, обійми, з еволюційної точки зору сигналізують про турботу, безпеку, затишок, а тому є найбільш правильним способом сказати «Я тебе люблю» або «Ти мені потрібен» [1]. Провокуючи приємні тактильні відчуття у реципієнта, ініціатор тактильного контакту вводить його у стан зачарованості та захопленості. Так, одним із найяскравіших тактильних досвідів людини вважається поцілунок, що зумовлено фізіологічно високим рівнем чутливості губ. Поцілунок – це універсальний знак любові, який є проявом емоційної близькості, прив'язаності та симпатії [1]. Фасцинативна природа поцілунку відображена у наступному фрагменті художнього дискурсу, де сила тактильних відчуттів інтенсифікована романтичними почуттями на короткий момент зачаровує героїв, змінюючи їхнє світовідчуття: *I leant forward, and I placed my lips on his. He hesitated, just for a moment, and then he kissed me. And just for a moment I forgot everything – the million and one reasons I shouldn't, my fears, the reason we were here. I kissed him, breathing in the scent of his skin, feeling his soft hair under my fingertips, and when he kissed me back all of this vanished and it was just Will and me, on an island in the middle of nowhere, under a thousand twinkling stars* [12, с. 423].

Окрім вище описаного, фасцинативний потенціал тактильності підтверджується прикладами із художнього дискурсу, де дотик: *має віддалений ефект*: Her hair was a rich honey blond, her eyes the color of warm summer skies, and sometimes as they scribbled equations into their notebooks, *she would touch his arm to get his attention and the feeling would linger for hours* [15, с. 14]; *спричиняє зміни у фізіологічній роботі організму* (прискорює пульс, серцебиття тощо): *Her shoulder brushed against his, making her pulse quicken* [15, с. 157]; *позбавляє здатності до самоконтролю*: Dawson seemed to sense the fear that seized her at her own admission, because *he reached for Amanda's hand*. «Let's go to Vandemere,» he said. «Let's honor Tuck, okay?» She nodded, *letting herself succumb to the gentle urgency of his touch, feeling yet another part of herself slip away, beginning to accept the fact that she was no longer fully in control of whatever might happen next* [15, с. 152].

У свою чергу, у художньому дискурсі фасцинативний тактильний репертуар персонажів може бути представлений такими номінативними засобами: *дієсловами на позначення тактильних дій персонажа, що мають фасцинативне наповнення*: to hug, to kiss, to fondle, to caress, to peck, to nuzzle, to cuddle etc. Значення прояву любові, симпатії, ніжності, турботи закладено в семантиці цих дієслів: «Do you suppose we could spend it together?» she asked, *cuddling up to him*, and looking at him [16, с. 353]; *дієслівними конструкціями на позначення тактильних дій персонажа із фасцинативним потенціалом*: to give a hug, to give a kiss, to plant a kiss, to press a kiss, to throw one's arms around sb, to fling one's arms around sb, to wrap one's arms around sb, to envelope sb in an enormous hug etc.: «Becky! Oh my God, look at you. » *He envelops me in an enormous hug* [9, с. 257]; *використанням фасцинативних прислівників для опису тактильних дій персонажа таких як*: warmly, comfortingly, gratefully, companionably, affectionately, heartily, gently, soothingly, politely etc.: Brismand barely glanced at Flynn as he left, then turned to me again, *slinging an arm companionably over my shoulders*. «I want to know all about you» [8, с. 72]; *використання позитивно-оцінних прикметників таких як* good, friendly, enormous, hearty, bear, sympathetic, gentle etc. *для надання експресивності тактильним діям персонажа*: Tony Zachary was waiting at the general aviation terminal with *a hearty handshake* and a vigorous «Good morning, Your Honor» [7, с. 171]; *використання відразу декількох інтенсифікаторів*: «Oh, Becky, darling. Congratulations, » *Dad gives me the hugest, tightest hug* [9, с. 430]; *залучення декількох тактильних дій, реалізованих у певній послідовності з метою фасцинативного впливу*: *She kissed me gently, almost like the breath of a passerby on a city street, then ran her finger over my cheek*. «You can't be in love with me, Landon,» she said through red and swollen eyes [14].

Отже, проведений аналіз номінативних засобів на позначення тактильної поведінки персонажа з точки зору реалізації її фасцинативного потенціалу на тлі художнього дискурсу дозволив зробити висновок про те, що дотик у процесі комунікації може виступати потужним фасцинативним сигналом. Така природа тактильного компоненту спілкування дозволяє йому інтенсифікувати вербальне повідомлення, виступати у ролі важливого засобу встановлення міжособистісних контактів різного характеру, привертати увагу, зачаровувати партнера. Номінації дотику фасцинативного характеру стають невід'ємною частиною особливого прагматично та експресивно навантаженого простору тілесності у художньому дискурсі. Перспективним вважаємо дослідження антифасцинативного та афасцинативного характеру номінації дотику, а також вивчення такесичних засобів контрфасцинації персонажів.

Література:

1. Givens D. The Nonverbal Dictionary of Gestures, Signs & Body Language Cues [Електронний ресурс] / David B. Givens // Spokane, Washington: Center for Nonverbal Studies Press. – 2016. – Режим доступу до ресурсу : <http://center-for-nonverbal-studies.org/6101.html>.
2. Nöth W. Handbook of semiotics / Winfried Nöth. – Bloomington and Indianapolis: Indiana University Press, 1995. – 576 p.
3. Козяревич Л. В. Фасцинація у лінгвістичному вимірі : Монографія / Ліана Василівна Козяревич. – К. : Вид. центр КНЛУ, 2014. – 260 с.
4. Соковнин В. М. Фасцинология: Пролегомены к науке о чарующей, доминантной и устрашающей коммуникации животных и человека / Владимир Михайлович Соковнин. – Екатеринбург: Изд-во Урал. ун-та, 2005. – 400 с.
5. Шрейдер Ю. А. Логика знаковых систем (элементы семиотики) / Юлий Анатольевич Шрейдер. – М. : Знание, 1974. – 64 с.

Довідники

1. Longman Dictionary of Contemporary English – L. : Longman, 2009. – 2082 p.

Список джерел ілюстративного матеріалу

2. Grisham J. The Appeal / John Grisham. – NY. : Bantam Dell, 2008. – 485 p.
3. Harris J. Coastliners / Joanne Harris. – L. : Black Swan, 2002. – 399 p.

4. Kinsella S. Shopaholic & Baby / Sophie Kinsella. – L. : Black Swan, 2008. – 448 p.
5. Lewis S. Forgotten / Susan Lewis. – L. : Arrow Books, 2011. – 552 p.
6. Mansell J. Perfect Timing / Jill Mansell. – L. : Headline Book Publishing, 1997. – 342 p.
7. Moyes J. Me Before You / Jojo Moyes. – L. : Penguin Books, 2012. – 522 p.
8. Neill F. The Secret Life of a Slummy Mummy / Fiona Neill. – L. : Arrow Books, 2008. – 298 p.
9. Sparks N. A Walk to Remember [Електронний ресурс] / Nicholas Sparks – Режим доступу до ресурсу: <http://www.readanybook.com/ebook/a-walk-to-remember-59991>.
10. Sparks N. The Best of Me / Nicholas Sparks. – L. : Sphere, 2011. – 292 p.
11. Steel D. Toxic Bachelors / Danielle Steel. – L. : Corgi Books, 2006. – 512 p.

УДК 811.111'42

З. А. Игина,

Нежинский государственный университет им. Николая Гоголя, г. Нежин

ТРАСОЛОГИЯ ГОТИЧЕСКОГО НАРРАТИВА: СТРУКТУРА «СЛЕДА» СОБЫТИЯ

Трасология готичного нарративу: структура «сліду» події. Ігіна. Статтю присвячено виявленню мовних засобів (слідів), що реалізують подію в готичному нарративі – фільмі Г. Кюмеля «Мальпертюю». Слід представлений як дворівнева нарративна структура. Метод пошуку сліду обґрунтований як трасологія нарративу, оскільки нарратив є середовищем, де знаходяться сліди події.

Ключові слова: нарратив, слід, подія, структура, трасологія.

TRACE EXAMINATION OF GOTHIC NARRATIVE: STRUCTURING THE EVENT

The article is dedicated to determining linguistic means (traces) that realise the event in Gothic narrative – H. Kümel's feature film «Malpertuis». The trace is represented as a two-level structure, and the method used to discern traces is termed narrative tracing, or trace examination, for narrative is the medium where traces are found.

Keywords: event, narrative, structure, trace, tracing.

ТРАСОЛОГИЯ ГОТИЧЕСКОГО НАРРАТИВА: СТРУКТУРА «СЛЕДА» СОБЫТИЯ

Статья посвящена выявлению языковых средств (следов), реализующих «событие» в готическом нарративе – фильме Г. Кюмеля «Мальпертюю». След представлен как двухуровневая нарративная структура. Метод поиска следа обоснован как трасология нарратива, поскольку именно нарратив выступает средой, где находятся следы события.

Ключевые слова: нарратив, след, событие, структура, трасология.

Цель настоящей статьи заключается в выявлении основополагающего для готического нарратива события «встречи с неведомым» посредством «следа» – сложной нарративной структуры, разворачивающейся в нарративе горизонтально (как диалектическое единство происшествий, обозначенных языковыми сигналами) и вертикально (как пространство интерпретации). Готический нарратив представлен цитатами из художественного фильма Г. Кюмеля «Мальпертюю».

Событие – это многомерный и сложный, ускользающий от четкой артикуляции междисциплинарный понятийный комплекс, который может быть представлен как глубинное состояние бытия (с точки зрения философии), как совокупность явлений языка, реализованных в акте речи (с точки зрения лингвистики), и как статус произведения (с точки зрения литературоведения) в понимании последовательности чего-то уже свершившегося в совокупности рамификаций [2, с. 7–69; 5, с. 198–205; 6, с. 320–329; 11, с. 80, 173; 12, с. 62–70; 16, с. 19, 32–34].

Событие, репрезентированное как развертывание бытия во времени, позволяет рассматривать его как нарратив. Термин «нарратив» указывает на любое произведение, излагающее историю о событии, где последнее – изменение в ситуации, о которой повествуется. Под ситуацией имеется в виду совокупность условий на фоне истории. Событие дедуцируется из формулы [4, с. 223–224]: если ситуация представлена в нарративе как исходное состояние (F) чего-то/кого-то (x) в момент времени (t_1), то эта ситуация может быть изменена, если нечто (H) происходит с x в момент (t_2) после t_1 , в результате чего x меняет состояние (на G) после t_2 (в момент t_3).

Отличительной чертой готического нарратива является воспроизведение в разных формах художественного творчества средневековых и раннеренессансных элементов описания потустороннего, неведомого, вызывающего ужас [14, с. 29–39; 15, с. 4–10].

Событие как **основание** готического нарратива идеально абстрактно и проявляет себя в конкретных манифестациях-происшествиях, не сливаясь при этом с ними всецело, но сохраняя свою уникальность как основополагающий принцип. Оно является границей, относительно которой определяются позиции всех задействованных в нем (событии) элементов. В манифестациях событие сливается со временем как неким «просветом протяженности», состоящим из моментов «теперь» и отсутствия сущности, причем присутствие есть явление самой сущности как возможности до конкретного ее определения, символом переменной [12, с. 414 – 419, 469–476].

Проиллюстрировать данную рефлексию можно с помощью уже упомянутой выше формулы, где моменты «теперь» указывают на фиксацию смены состояний сущности. Конкретной же манифестацией события является происшествие H, которое и вызывает смену состояний. Происшествия в силу значимости/близости к идеальному событию (степень манифестации) могут быть первичными, вторичными и т.д. Выявить событие, таким образом, представляется возможным по степени его манифестации в происшествии, где моменты времени и задействованные сущности позволяют обнаружить его следы.

След – это способ соотносительности определенного нарративного происшествия с событием посредством языковых сигналов. Метод поиска следа предлагается называть *трасологией* (фр. la trace – след, гр. λόγος – слово, учение, причина) *нарратива*, так как именно нарратив выступает средой, где находятся следы события. След является знаком в динамике [1, с. 22 – 23], т. е. он виден только тогда, когда его означающее соотносится с другими означающими одного и того же означаемого. След проявляется в необходимости наличного/предполагаемого различия, иначе же стирает сам себя. Таким образом, структурно он (как минимум) бинарен, т. е. полагается как привативная оппозиция, где оба элемента категориально значимы. Формулу следа можно записать как $T = (s_1 \Rightarrow H_1) \wedge (s_2 \Rightarrow H_2)$, где T – след, $H_{1,2}$ – происшествия, $s_{1,2}$ – сигналы, указывающие на них, \Rightarrow – соответственно, импликация, а \wedge – конъюнкция.